13/11/2018

Non Paper: Τα “11 σημεία” της Αρχιεπισκοπής

/ Επικαιρότητα

Κύκλοι της Εκκλησίας της Ελλάδος έρχονται να διαρρεύσουν μία σειρά **από 11 υπερασπιστικά επιχειρήματα** επί της εν εξελίξει διαμορφούμενης συμφωνίας μεταξύ της παρούσης Κυβέρνησης και της πνευματικής ηγεσίας με προεξάρχοντα τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο, κ. Ιερώνυμο.

Στην ανεπίσημη «διαρροή» της Εκκλησίας, όπως αυτή αναδημοσιεύεται σε εκκλησιαστικά, και μη, μέσα ενημέρωσης **τονίζονται τα 11 σφάλματα,** εις τα οποία υποπίπτουν όσοι επικρίνουν την εν εξελίξει συμφωνία:

Σφάλμα 1 : Οι ιερείς είναι δημόσιοι υπάλληλοι.

Έχει κριθεί επανειλημμένα από το Συμβούλιο της Επικρατείας από το 1983 και εξής ότι οι ιερείς δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι ή υπάλληλοι κρατικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Είναι θρησκευτικοί λειτουργοί με εργοδότη όχι το Δημόσιο, αλλά τις Μητροπόλεις τους, που είναι εκκλησιαστικά ΝΠΔΔ ανεξάρτητα σε σχέση με το Δημόσιο.

Επίσης έχει κριθεί από το ΣτΕ ότι και οι κληρικοί που είναι ιεροκήρυκες και

θεωρούνται κατά τους κανονισμούς της Εκκλησίας της Ελλάδος ως «εκκλησιαστικοί υπάλληλοι» δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι ή υπάλληλοι κρατικού ΝΠΔΔ, αλλά θρησκευτικοί λειτουργοί της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Πληρώνονται από το Δημόσιο, αλλά δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι και δεν υπάγονται στο Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα.

Συμπέρασμα : όποιος πληρώνεται από το Δημόσιο δεν σημαίνει ότι αποκτά και την ιδιότητα του υπαλλήλου του Δημοσίου ή υπαλλήλου κρατικού ΝΠΔΔ (π.χ. δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι οι Καθηγητές Πανεπιστημίου).

Σφάλμα 2: Οι ιερείς είναι μόνιμοι στις οργανικές θέσεις τους, επειδή είναι δημόσιοι υπάλληλοι.

Οι ιερείς δεν κατέχουν οργανικές θέσεις στο Δημόσιο. Κανένα Υπουργείο στο οργανόγραμμά του (προεδρικό διάταγμα οργανισμού του) δεν περιλαμβάνει τις οργανικές θέσεις εφημερίων και διακόνων των Ενοριών.

Οι οργανικές θέσεις των ιερέων προβλέπονται και καθορίζονται από Κανονισμό της Εκκλησίας (προβλέπεται συγκεκριμένη αναλογία κληρικών ανάλογα με τον πληθυσμό κάθε Ενορίας). Προβλέπονται δηλαδή σε εκκλησιαστικό Κανονισμό, που ψηφίζει η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος, και όχι σε νόμο της Πολιτείας.

Οι ιερείς είναι μόνιμοι, όχι επειδή θεωρούνται δημόσιοι υπάλληλοι και απολαύουν της δημοσιοϋπαλληλικής μονιμότητας κατά το Σύνταγμα (άρθρο 103), αλλά επειδή την μονιμότητά τους την προβλέπει ο Καταστατικός Χάρτης της Εκκλησίας της Ελλάδος (άρθρο 37 νόμου 590/1977). Δεν υπάγονται στο άρθρο 103 του Συντάγματος για τους δημόσιους υπαλλήλους.

Είναι μόνιμοι στις θέσεις τους επειδή το προβλέπει ο Καταστατικός Χάρτης της Εκκλησίας της Ελλάδος, όχι η κρατική νομοθεσία για τους δημοσίους υπαλλήλους.

Σφάλμα 3 : Η μεταβολή του φορέα της μισθοδοσίας σημαίνει απόλυση ιερέων από το Δημόσιο και απώλεια μονιμότητας.

Ο εργοδότης θα παραμείνει ο ίδιος, και δεν αίρεται η μονιμότητα.

Απλώς το Υπουργείο Οικονομικών θα μεταφέρει κάθε έτος τις ίδιες πιστώσεις με μορφή συνολικής επιχορήγησης στην Εκκλησία της Ελλάδος.

Σφάλμα 4 : Η επιχορήγηση της Εκκλησίας της Ελλάδος με το ποσό της μισθοδοσίας-ασφάλισης θα σημαίνει μετατροπή της Εκκλησίας σε φορέα ιδιωτικού δικαίου.

Επιχορηγήσεις δίνονται και σε φορείς του ιδιωτικού δικαίου (ΔΕΚΟ) και σε φορείς δημοσίου δικαίου (ΑΕΙ, ΟΤΑ κλπ).

Η μετατροπή της απευθείας μισθοδοσίας σε επιχορήγηση Κράτους προς την Εκκλησία της Ελλάδος δεν επιβάλλει την μετατροπή της σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

Στην Γερμανία η Ευαγγελική και Καθολική Εκκλησία επιχορηγούνται (πέραν του εκκλησιαστικού φόρου) και με δαπάνες του προϋπολογισμού των κρατιδίων, σε αντάλλαγμα της περιουσίας, που απώλεσαν το 19ο αιώνα, και παραμένουν Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

Σφάλμα 5 : Η συμφωνία αποτελεί προεόρτιο της τροποποίησης του άρθρου 3 Συντάγματος.

Αντιθέτως η συμφωνία ξεκαθαρίζει ότι αφορά τις περιουσιακές και όχι τις θεσμικές σχέσεις Δημοσίου και Εκκλησίας της Ελλάδος. Δεν επηρεάζει την ισχύ του Καταστατικού Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος. Δεν αφορά λοιπόν και δεν τροποποιεί ούτε τον νόμο 590/1977 ούτε έχει σχέση με το άρθρο 3 Συντ.

Το άρθρο 3 Συντ. παραμένει σχεδόν αμετάβλητο από το 1844. Από το 1844 μέχρι το 1945 δεν υπήρχε καμία συμβολή του Κράτους στην μισθοδοσία, από το 1945 - 2004 υπήρχε συμβολή στην μισθοδοσία με συμμετοχή και της Εκκλησίας (ενοριακή εισφορά, εισφορά από τα έσοδα Ναών) και από το 2004 υπάρχει πλήρης ανάληψη της μισθοδοσίας – ασφάλισης από το Δημόσιο.

Καμία σχέση λοιπόν δεν έχει η μετατροπή της απευθείας μισθοδοσίας σε επιχορήγηση με το άρθρο 3 Συντ.

Σφάλμα 6 : Η κατάργηση της μισθοδοσίας από την Ενιαία Αρχή Πληρωμής σημαίνει ότι η Εκκλησία της Ελλάδος δεν θα δίνει πλήρη μισθό πλέον στους κληρικούς.

Το 4ο των Βασικών Σημείων της προσυμφωνίας της 6.11.2018 ξεκαθαρίζει ότι «Το Ελληνικό Δημόσιο δεσμεύεται ότι θα καταβάλλει ετησίως στην Εκκλησία με μορφή επιδότησης ποσό αντίστοιχο με το σημερινό κόστος μισθοδοσίας των εν ενεργεία ιερέων, το οποίο θα αναπροσαρμόζεται ανάλογα με τις μισθολογικές μεταβολές του Ελληνικού Δημοσίου».

Επομένως θα δίνεται επιχορήγηση ίση με το συνολικό ποσό μισθοδοσίας-ασφάλισης κάθε έτους.

Αυτό σημαίνει ότι η Εκκλησία της Ελλάδος θα καταρτίζει προϋπολογισμό κάθε έτος για το ποσό της επιχορήγησης βάσει της μισθοδοσίας – ασφάλισης.

Το ποσό θα προκύπτει από την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου και με βάση τα μισθολογικά χαρακτηριστικά κάθε κληρικού (μισθός, επιδόματα, ωρίμανση μισθολογικών κλιμακίων κλπ) και η Εκκλησία της Ελλάδος θα αποστέλλει τον προϋπολογισμό στο Δημόσιο, το οποίο φυσικά θα δικαιούται να τον ελέγξει.

Σφάλμα 7 : Δεν ενημερώθηκαν Εκκλησία Κρήτης και Μητροπόλεις Δωδεκανήσου

Η συμφωνία αφορά τους κληρικούς και την περιουσία της Εκκλησίας της Ελλάδος, όχι την Εκκλησία της Κρήτης, τις Μητροπόλεις της Δωδεκανήσου ή την Πατριαρχική Εξαρχία της Πάτμου.

Σφάλμα 8 : Οι κληρικοί θα πληρώνονται από το κοινό ταμείο Εκκλησίας και Πολιτείας

Είναι σαφές ότι το κοινό Ταμείο (που όμοιό του είχε συσταθεί από τον Σεπτέμβριο 2013 με τον νόμο 4182/2013) αποβλέπει σε αξιοποίηση της ήδη αμφισβητούμενης περιουσίας μεταξύ Κράτους και Εκκλησίας της Ελλάδος προκειμένου να αντισταθμίσει τη δαπάνη επιχορήγησης.

Αυτό δεν σημαίνει ότι η μισθοδοσία- ασφάλιση θα προέρχεται από το ταμείο αυτό και ότι θα εξαρτάται από την καλή ή κακή πορεία των εσόδων του ταμείου αυτού.

Σφάλμα 9 : Δεν υπάρχει λόγος – ωφέλεια για την Εκκλησία της Ελλάδος από την συμφωνία για επιχορήγηση 10.000 θέσεων κληρικών

Το Ελληνικό Δημόσιο δεν είχε μέχρι σήμερα ποτέ :

1. αναγνωρίσει ότι έχει απαλλοτριώσει χωρίς αποζημίωση το μεγαλύτερο μέρος της εκκλησιαστικής περιουσίας χωρίς συναίνεση της Εκκλησίας μέχρι το 1939

2. ότι η μισθοδοσία δεν είναι κάποιο προνόμιο της επικρατούσας θρησκείας, και ότι αποτελεί περιουσιακό αντάλλαγμα για την χωρίς αποζημίωση απολεσθείσα περιουσία της Εκκλησίας της Ελλάδος

3. ότι οφείλει να μισθοδοτεί θέσεις κληρικών άνω του αριθμού των 6.000 κληρικών. Το 1945 δεσμεύθηκε με τον νόμο 536/1945 για 6.000 θέσεις σε όλη την χώρα (όχι μόνο Εκκλησία της Ελλάδος). Η Εκκλησία αύξησε τις οργανικές θέσεις της σε 8.000 το 1969, αλλά νομοθετικά το Κράτος ουδέποτε αναπροσάρμοσε τον αριθμό 6.000 κληρικών.

Σφάλμα 10 : Τα παραπάνω δεν χρειάζονται γιατί το 2013 οι κληρικοί μπήκαν στο ενιαίο μισθολόγιο- Ενιαία Αρχή Πληρωμής

Ο νόμος 4111/2013 επί υπουργίας Α. Διαμαντοπούλου απλώς μετέφερε τον «Κεφάλαιο προς πληρωμή μισθού εφημεριακού κλήρου» που ήταν λογαριασμός εκτός κρατικού προϋπολογισμού σε κωδικό εντός κρατικού προϋπολογισμού. Αποτέλεσε δηλαδή μια σημαντική δημοσιονομική τακτοποίηση του λογαριασμού, αλλά δεν αποτελούσε αναγνώριση από το Δημόσιο ότι θα μισθοδοτεί όσους κληρικούς χειροτονεί η Εκκλησία.

Για τον λόγο, επειδή δεν υπάρχει ρητή υπόσχεση από την Πολιτεία ή σύμβαση Πολιτείας – Εκκλησίας της Ελλάδος ότι το Δημόσιο θα πληρώνει οπωσδήποτε όσους κληρικούς χειροτονεί η Εκκλησία ή έστω συγκεκριμένο αριθμό θέσεων, το Κράτος μετά το 2010 υπήγαγε την Εκκλησία στον κανόνα 1-5 που ίσχυε για το Δημόσιο. Εάν υπήρχε σύμβαση Εκκλησίας – Πολιτείας ή νόμος που υποχρέωνε το Δημόσιο σε μισθοδοσία συγκεκριμένου αριθμού θέσεων, το Δημόσιο δεν θα μπορούσε να αρνείται μετά το 2010 την μισθοδοσία των νέων κληρικών.

Σφάλμα 11 : Η μισθοδοσία του Κλήρου είναι ήδη συμβατικά κατοχυρωμένη στην Σύμβαση του 1952 (ή στην αιτιολογική έκθεση του νόμου, που κύρωσε την Σύμβαση) και δεν χρειάζεται νέα συμφωνία.

Οι 2 Συμβάσεις Εκκλησίας-ΟΔΕΠ – Δημοσίου της 18.9.1952 δεν αναφέρουν τίποτα για υπόσχεση του Δημοσίου να μισθοδοτεί τον Ιερό Κλήρο.

Ούτε υπάρχει αιτιολογική έκθεση οποιουδήποτε νόμου, που κύρωσε την Σύμβαση, διότι κυρώθηκε με βασιλικό διάταγμα, που δεν έχει αιτιολογική έκθεση.

Υφίσταται μόνο ένας νόμος, ο αναγκαστικός νόμος 536/1945 που κάνει λόγο για ενίσχυση της μισθοδοσίας 6.000 θέσεων σε όλη την επικράτεια, δηλαδή όχι μόνο στην Εκκλησία της Ελλάδος, και αργότερα ο αναγκ. νόμος 469/1968 αύξησε την ενίσχυση, ώστε ο μισθός του κληρικού να είναι ίσος με του δημοσίου υπαλλήλου και ο νόμος 4111/2013 ενέταξε τον ειδικό λογαριασμό «Κεφάλαιο προς πληρωμή μισθού εφημεριακού κλήρου» στον κρατικό προϋπολογισμό.

Συνεπώς, δεν έχει αναγνωρισθεί με σύμβαση Εκκλησίας της Ελλάδος – Πολιτείας να πληρώνει την μισθοδοσία – ασφάλιση ως αντάλλαγμα για την εκκλ. περιουσία, που το Δημόσιο πήρε χωρίς αποζημίωση και συναίνεση της Εκκλησίας.